

కామేడ్ జశ్వంత్ - తూర్పు గోదావరి జిల్లా

కామేడ్ జశ్వంత్ 1966లో రంగరాయ మెడికల్ కాలేజీలో చేరేందుకు కాకినాడ వచ్చారు. సగటు విద్యార్థుల లాగానే కామేడ్ జశ్వంత్ కూడా ఉండేవారు. కానీ ఒకసారి అప్పటి రాజకీయ సిద్ధాంత వాతావరణంలో, తనకు సోకిన మార్పిస్తు సిద్ధాంత కిరణాల స్వరూపులో కామేడ్ జశ్వంత్ చాలా వేగంగా సిద్ధాంత హోలిక విషయాలను ఆకాశంపై చేసుకొనేందుకు ఘానుకొన్నారు. వాటికోస 0 తనలో ఉన్న బలహినతలను వదిలించు కోవడానికి సిద్ధమయినారు. రంగరాయ మెడికల్ కాలేజీలో ఆ కాలంలో ప్రమరించబడిన ఒక కరపత్రం “వెనుకబడిన భావాలను తిరస్కరించండి, పురోగామి భావాలను స్వీకరించండి” పై కాలేజీ ప్రిన్సిపాల్ తీప్రంగా స్వందించాడు. కామేడ్ జశ్వంత్, శివరామకృష్ణ గారు తదితరులను కాలేజీ నుంచి బహివుర్పిస్తూ నిర్ణయం తీసుకున్నాడు. అప్పటికి జశ్వంత్ పార్టీ పరిధిలోకి వచ్చి చాలా కొద్ది కాలం అయింది. అయినా తన కెరియర్ ఏమవుతుందో అన్న దాని గురించి భయపడలేదు. దృఢంగా నిలబడ్డాడు. కామేడ్ జశ్వంతులోని సహజ దైర్యానికి సిద్ధాంత రాజకీయ బలం తోడ్పేతే ఎంత దృఢంగా నిలబడగలడో మిగిలిన మిత్రులందరికి ఆ విధంగా తెలిసింది. (‘విష్వవ మేధోసైనికుడు’లో ఒక స్నేహితుడు వ్యాసం)

1966 నుంచి 70 వరకు కాకినాడ విద్యార్థి బృందం అధ్యయన తరగతులు నిర్వహిస్తానే అనేక కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. 1968లో మారేడుమిలిలో జరిగిన ఏజెస్సీ గిరిజన సంఘం మొదటి మహాసభలో పాల్గొని విజయవంతం చేసేందుకు గ్రామాల్లో ప్రచారం చేశారు. ఆర్థిక వనరుల సేకరణ కోసం రాజమండ్రి, కాకినాడలలో పాల్గొన్నారు. ఈ కాలంలోని కోనీసీమలోని రాజకీయ సంబంధాల అభివృద్ధికి కృషి చేశారు. ఈ క్రమంలోనే కామేడ్ లెనిన్ శత జయంతి సభ విజయవంతంగా జరిగింది.

1971 నుండి 75 ఏమర్జెసీ వరకూ కాకినాడ కామేష్ట్ విద్యార్థి, సాంస్కృతిక రంగాల్లో కృషి చేస్తానే అరెస్టుల అనంతరం ఏజెస్సీలోని గిరిజనోద్యమ పునర్విర్మాణం కోసం అందించాల్సిన అండడండలను అందించారు. 1983లో కొండమెరలు గిరిజనులతో కలసి గిరిజనోద్యమానికి సహకారాన్ని అందించడం కోసం రాజమండ్రి, కాకినాడలలో విరాళాలు వసూలు చేశారు. కామేడ్ కోమలి సూర్యారావు, ఎస్.ఎ.కరీం, వై.ఎస్.వి.వి.సత్యనారాయణ తదితరులు కలసి పరివర్తన నాటకాన్ని యువ సాహితి సాంస్కృతిక సంస్థ ద్వారా కార్యకలాపాలు సాగించారు. పొరపాక్కుల సంఘ కార్యక్రమాలలో మరుకుగా పాల్గొన్నారు. పార్టీ నాయకత్వపు నిరంతర పర్యవేక్షణలలో ఈ కామేడ్ అభివృద్ధి చెందారు. వీరంతా గత తరం కమ్యూనిస్టు నాయకులైన కానేటి మోహనరావు గారు, సోషలిస్టు నాయకులు కాతా జనార్థన రావు గార్లతో, కలసి కృషి చేసారు. ఆ కాలంలో కాకినాడ కచేరిపేటలోని బొజ్జు అప్పలస్వామి (బొజ్జు తారకంగారి తిండ్రి, మాజీ ఎంబెల్పి) గారి ఇంట్లో ఆద్దెకు ఉంటూ ఈ కార్యకలాపాలు సాగించారు. ఈ క్రమంలో కార్యకలాపాలు ముమ్మరంగా సాగుతున్న సమయంలో ఎమర్జెసీ వచ్చింది. బహిరంగ కార్యక్రమాలు లేకపోయినా కాకినాడలో ఆంతరంగికంగా పనులు సాగాయి. ప్రారంభం నుంచి నాయకత్వ పర్యవేక్షణలలో నిరంతరం సాగిన రాజకీయ, సిద్ధాంత, అధ్యయనం, చర్చలు, రాజకీయ తరగతులు కాకినాడ కామేడ్కు స్పష్టమైన రాజకీయ వైభాగులలో నిలిచేలా చేశాయి.

1976 ఆగస్టులో కామేడ్ జశ్వంత్ మండపేట దగ్గర నేలటూరు గ్రామ సీనియర్ కామేడ్ గుఖాల సుబ్బారావుతో కలసి ప్రయాణిస్తుండగా బస్సును పోలీసు స్టేషన్ వద్ద ఆపించి కామేడ్ జశ్వంతును పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. ఆ సందర్భంగా కామేడ్ జశ్వంత్ తీవ్ర చిత్రహింసలకు గురి అయ్యారు. దాదాపు 15 రోజుల పాటు స్నేహపానాలు లేకుండా సెల్లో నిర్వంధించబడ్డారు. ఈ సమయంలో వొళ్ళంతా పేలు పట్టినా ఎన్ని ఇబ్బందులు పడుతున్నా మొకఫోనీ దైర్యంతో నిలింధించబడ్డారు. దాదాపు 18 నెలల పాటు కామేడ్ జశ్వంత్, ఏవి రామిరెడ్డి, ఉ.సాంబశివరావు, తదితరులను ప్రభుత్వం మరోసారి తూర్పు గోదావరి కుటుంబాలలో నిర్వంధించింది. ఈ సందర్భంగా మే 6, 1978న అందరి తరపున కామేడ్ ఏ.వి. రామిరెడ్డి కోర్టు ప్రకటన విడుదల చేశారు. ఆ ప్రకటన సూక్తి, సారాంశాలను కామేడ్ జశ్వంత్ చివరి దాకా కొనసాగించారు.

జైలు నుంచి విడుదల అయ్యాక ఇంక పరీక్షలు రాయదమెందుకు మన పని మనకుండగా అన్నది జశ్వంత్ నిర్ణయం. కానీ ఆ గిపోయిన వైద్య విధ్యాను ముందు పూర్తి చేసి తదుపరి జీవితం గురించి నిర్ణయం తీసుకొవాలని, పార్టీ బాధ్యతలు సూచించారు. ఆ ప్రకారమే మిగిలిపోయిన హాస్ సంస్థలో పూర్తి చేసి ఎం.బి.బి.ఎస్ పట్టాను పొంది, దానిని ప్రక్కన బెట్టి విష్వవేద్యమ కృషిలో నిమగ్నమయిని ప్రాప్తి చేసిని, సునాయాసంగా పొందటానికి ఉన్న అన్ని అవకాశాలను ఉద్దేశ్యపూర్వకంగా తిరస్కరించారు. జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని నిర్ణయాలను పార్టీ ప్రయోజనాలు, విష్వవ్యాసాలకి లోభది ఉండేలా తీసుకొన్నారు. 1966 నుండి 76 వరకూ గల కాలంలో కామేడ్ జశ్వంత్కి ఎదురైన

ప్రతినవాలు అంటే ట్రినీపాల్ కాలేజీ బహిష్కరణ, 69-70ల నాటి సీనియర్ ఆరెస్టులు, ఎమెరైనీ నిర్వంధ వాతావరణం అనేవి తన రాజకీయ సిద్ధాంత నిబద్ధతను, మనో ధృతిని పెంచాయే కానీ తగ్గించలేదు.

అప్పటికి కాకినాడ కామ్మెండ్ యొక్క జీవిత విధానం ఎలా ఉండేదంటే, అందరూ వారి వారి ఇళ్ళ దగ్గర నుంచి వచ్చే డబ్బులను పార్టీ అవసరాల కోసం ఖర్చు పెడుతూ, నెలాఖరుకు సిగరెట్లకు కూడా ఇఖ్యంది పదుతూనే పార్టీ కార్బూకలాపాలు కొనసాగించేవారు. ఇక్కడ కాకినాడ విద్యార్థి బృందం యొక్క ఒక ప్రత్యేక పరిస్థితి ఏటంటే, వీరిలో విఫ్ఫప రాజకీయ పార్టీల అనుబంధాలు కలిగి ఉన్న కామ్మెండ్ కూడా ఉండేవారు. కానీ వారంతా వ్యక్తిగత సాన్నిహిత్యాన్ని దెబ్బ తీసుకోకుండానే తీప్రమైన వాదోపవాదాలు, చర్చపచర్చ లు సాగించేవారు.

1979 లో కామ్మెండ్ శేషమ్మ గారితో కామ్మెండ్ జశ్వంత్ కి వివాహం అయింది. తర్వాత పెద్ద పాప పుట్టింది. పెద్దపాపకు పేరు పెట్టు మని కామ్మెండ్ మోషే గార్చి జశ్వంత్ కోరారు. 1977లో పెను తుఫాను, ఉప్పెన సమయంలో మోషే (సోమయ్య)గారూ ఇక్కడ ఏ జెస్సీలో రహస్య జీవితంలో ఉండగా అక్కడ పొన్నారులో ఆయన భార్య తలదాచుకుంటున్న చర్చి కూలిపోయి మరణించారు. ఆ వారు కూడా సోమయ్య గారికి అప్పబి పరిస్థితుల్లో వెంటనే తెలిసే అవకాశం లేదు. అయినా సోమయ్య గారు నిబ్బరంగా నిలిచారు. సోమయ్య గారిని కాకినాడ కామ్మెండ్ అభ్యాయి అని పిలుచుకునే వారు. తమ పెద్ద పాపకు పేరు పెట్టుమని సోమయ్య గారిని అడగటంలో జశ్వంత్ మనసులో ఇంతటి ఆశ్రమ ఉంది. సోమయ్య గారు కూడా తర్వాతభ్రమ పడి పాపకు తైలజ అని పేరు పెట్టారు. ఆ రకంగా పార్టీనే వారి కుటుంబం. కామ్మెండ్ ను తన కుటుంబంలా సాంతం చేసుకోవడంలో కామ్మెండ్ జశ్వంత్, శేషమ్మ గార్లు గౌప్య విలువల్ని ప్రదర్శించారు. 1979లో కాకినాడ కామ్మెండ్, విద్యార్థి సంఘ అధ్యర్థయింలో వియత్సాంకు బియ్యం సరఫరా జరవకూడదని కాకినాడ పోర్ట్ వద్ద జరిపిన ప్రదర్శన ఆ కాలంలో మంచి ప్రభావం కలిగించింది.

1980లో పార్టీలో చీలిక రుద్దబడింది. కామ్మెండ్ డి.వి. గారితో విభేదాలతో చీలిక జరిగింది. చీలికతో కలత చెందిన కామ్మెండ్ ఏవిఆర్, జశ్వంత్ స్వయంగా డి.వి. గారిని కలిసి తెలుసుకున్నాకనే తమ వైఫారిని నిర్ణయించుకున్నారు. ఆ సమయంలో కాకినాడ కామ్మెండ్ నుండి కామ్మెండ్ రంగనాథ్ గారు, జశ్వంత్, రఘురామయ్యలు పత్రికలు, పార్టీ అవసరాల రీత్యా విజయవాడకి మారారు. కామ్మెండ్ శేషమ్మగారు పిల్లలతో కాకినాడలో ఉద్యోగరీత్యా కొనసాగారు.

అప్పటికి అంటే 1980 చీలిక నాటికే కొండమొదలు భూ పోరాటం నిర్వంధాలను, అటంకాలను, సంస్కరణల త్రమలను దాటుకుని మరల పట్టలు ఎక్కుతోంది. అయినా పార్టీ మొత్తం అవసరాల కోసం జశ్వంత్ విజయవాడలో ఉన్న ఏజెస్సీ ఉద్యమం యొక్క ప్రతి అవసరాన్ని గమనిస్తూ వచ్చారు. పార్టీలో, నిర్మాణంలో ఒడిదుడుకులు వచ్చినా, కొండమొదలులో క్రమబద్ధంగా, నించ్చు యుతంగా, అప్పటివరకూ కామ్మెండ్ సాగించిన కృషి ఫలితంగా 1982 నవంబరు 29న ఉర్ధుమం ఒక మలుపు తీసుకొంది. భాసాస్వాముల, పోలీసుల దాడిలో కామ్మెండ్ కుంజం రాజులు, మదెం లక్ష్మయ్యలు అమరులైనారు. ఈ వారు తెలిసిన వెంటనే ఒక బుక్ లెట్సను జశ్వంత్ తూర్పుగోదావరి జిల్లా మ్యాపు చేతో గీసి వెంటనే ప్రచురింప చేసారు. 1986లో గోదావరి పెద్ద వరదలకు కొండమొదలు ముగిపోయింది. ఆ సందర్భంగా వచ్చిన అధికారులను ప్రజలు నిలవేశారు. దీనిని కొన్ని పత్రికలు అధికారులను గిరిజనులు కీడ్నా వ్య చేసినట్లు ప్రచురించాయి. ప్రజల న్యాయమైన సంఘటితమైన నిరసనను కిడ్న్యూట్స్గా చిత్రించటాన్ని కామ్మెండ్ జశ్వంత్ ఫండిస్ట్ ప్రకటన విడుదల చేస్తూ దానిలో ప్రజల న్యాయమైన ఆందోళనను వివరించారు. 1991 మార్చి 18న కామ్మెండ్ సోమయ్య గారు అవసానద శలో ఉన్నారని కామ్మెండ్ జశ్వంత్ హాటపులీన రాజమండ్రి హస్పిటల్కి వచ్చారు. కామ్మెండ్ సోమయ్య గారు జశ్వంత్ రాక కోసమే ఎదురుచూస్తున్నట్లు; సంఘం రికార్డులు, ఎకొంట బుక్స్ పెట్టేల తాళాలు తల క్రింది నుంచి కామ్మెండ్ జశ్వంత్ చేతిలో పెట్టి విశ్వం గారి కి చెప్పమని చెప్పి, తనను కొండమొదలు తీసుకొని వెళ్ళమని చెప్పి కన్ను మూశారు.

1981 తర్వాత సంపాదకుడుగా, ఉపన్యాసకుడుగా కామ్మెండ్ జశ్వంత్ కృషి అక్కర బద్ధమైన రూపంలో కనబడే దాని కంటే ఉన్నతమైన కృషి సాగించారు. దాన్ని వివరించటం సాధ్యం కాదు కూడా. ఒక్క విషయం మాత్రం స్పష్టం. జశ్వంత్ తన కలం నుండి వచ్చే ప్రతి అక్కరాన్ని ఇది పార్టీ విధానాలకు, వైఫారులకు అనుగుణంగా ఉండా లేదా అన్నది చూసుకొంటూ, సమిషికి తన అక్కరాన్ని లోబరిచి నడిపించాడు.

నిగర్పి, పెట్టిబుర్జువా భేషణాలను దరి చేరనియ్యని క్రామికవర్గ మేధావి కామ్మెండ్ జశ్వంత్కు, విఫ్ఫవ గిరిజనోద్యమాల, వర్గ ఉద్యమాల నేవధ్యం గల తూర్పు గోదావరితో అనుబంధం చాలా గౌప్యది. మరువలేనిది.